

نشاط، انگیزه

انگیزه های بیرونی:

انگیزه ای که به جز احساس لذت از انجام خود کار است.

مثال: نمره و امتیاز، گریز از تنبیه، رقابت سالم و ناسالم، چشم و هم چشمی، درآمد مادی، برتری جویی، کسب رضایت معلم

والدین و سایرین

انگیزه درونی:

تمایل انجام کار، که از درون خود کار برآمده است و یا مقدمه انجام کار تلقی می شود. کاری که در انجام نجاری، بازی فکری

صورت می گیرد، از این نوع انگیزه محسوب می شود.

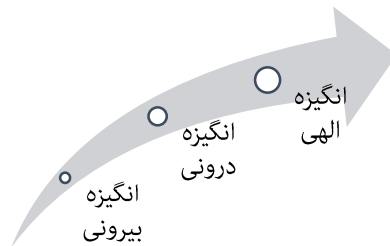
مثال: احساس رشد، خلاقیت، کمک به دیگران، علاقه به یادگیری، کنجکاوی، حل مسئله، حس اقتدار و رهبری

چالش: با این تعاریف، کار برای خدا، انگیزه درونی به حساب نمی آید.

* امور انسانی، اخلاقی و خیریه که به دلایلی غیر از رضایت پروردگار انجام شود، انگیزه درونی محسوب می شود.

انگیزه الهی:

تمایل انجام کار، برای کسب رضایت پروردگار.

در سیستم نظام مند باید به این سیر توجه شود که:

۱- گاهی باید از انگیزه های بیرونی استفاده کرد. به خصوص زمانی که مربی حاضر به درگیر شدن با موضوع نیست. (حذف

کامل انگیزه های بیرونی، مورد تاکید نیست و میسر هم نیست.)

* البته این بدین معنا نیست که انگیزه هایی چون خلاقیت، کنجکاوی و احساس رشد را نادیده بگیریم و عموم برنامه ها و

روال ها را از انگیزه های بیرونی شروع کنیم.

۲- نظام آموزشی و تربیتی که متریان را به سمت انگیزه های الهی سوق ندهد، نظام کاملی نیست.

تفاوت نشاط و انگیزه: (حال و مقام)

انگیزه به تمایل پایدار و عمیق اشاره دارد. ولی نشاط تمایل ناپایدار و موقتی است.

با این وجود نشاط هم برای پیش برد برنامه ها و مقدمه ایجاد انگیزه های سطح عمیق تر مورد نیاز است.

مثال نشاط: اردوهای تفریحی، شوخی های سنجیده، فعالیت های ورزشی، گپ و گفت، معاشرت با دیگران

تنبيه بر دو گونه است:

۱- تنبيه به عنوان مجازات (نمونه ای از انگیزه ی بیرونی)

مثلاً زمانی که دانش آموز را از ورزش محروم می کند.

۲- تنبيه به عنوان پیامد طبیعی رفتار (نمونه ای از انگیزه ی درونی)

مثلاً زمانی که دانش آموز تکلیف همراه ندارد و مربی از او می خواهد پس از انجام تکلیف به کلاس برود.

- لازم است آداب برخورد با سنین کوچکتر و بزرگتر بصورت جمعی و فردی به دانش آموزان آموزش داده شود.